

Ajattara, Harhojen Renki

Kirotun lapsen tuore veri
Nin mietin hiljaa yksikseni
Se on surma naisen surma
Ei ole kuolema urohon

Kun vieras jakaa
Harhojaan
Rukoillen myy vapauttaan
Saasta maatukoon
Srkykn henki
Multaan tukehtuu harhojen renki

Mieli musta murheen jakaa
Ei anna kultaa, ei hopeaa
Yksin kulkee pll pahan maan
Vieden krsimyksen mukanaan